

LOKALNA VOLONTERSKA POLITIKA Petrinja

UVOD

Volontiranje, kao dobrovoljan vid pružanja pomoći drugome, a bez osobne koristi u obliku novčane naknade, već dugo postoji među ljudima. Ono po čemu se razlikuje volontiranje, nekada i sada jest način na koji se zajednica i predstavnici vlasti odnose prema njemu u smislu njegovog prepoznavanja, poticanja i vrednovanja.

Potrebno je naglasiti kako je posljednjih dvadesetak godina primjetan povećan interes za volontiranje kako u svijetu tako i u Europi, te da predstavnici vlasti u sve većoj mjeri prepoznaju volontiranje kao bitan faktor za cjelokupni razvoj društva.

Generalna skupština Ujedinjenih naroda je 1985. godine proglasila 5. prosinac za Međunarodni dan volontera, a 1997. godine 2001. godinu proglasila za Međunarodnu godinu volontera, na kraju koje je usvojena Rezolucija i Preporuke o načinima kako vlade i sistem Ujedinjenih naroda mogu i trebaju podržati volontiranje. Od te godine, mnoge članice Europske unije, ali i one koje još uvijek to nisu, na različite načine, u okviru svojih strateških planova, politika ili pojedinih zakona, uvrstile su promicanje i poticanje volonterstva. Europska unija je 2011. godinu proglasila za Europsku godinu volontera.

Republika Hrvatska je prepoznala važnost volontiranja za razvoj društva te je Sabor Republike Hrvatske na svojoj sjednici 18. svibnja 2007. godine usvojio Zakon o volonterstvu. Ovaj zakon jasno definira oblike i uvjete organiziranja volontiranja i provođenja volonterskih aktivnosti.

Kako bi se jasno odredilo što se podrazumijeva pod volontiranjem i volonterima, navest ćemo kratak pregled definicija iz Zakona o volonterstvu Republike Hrvatske.

Prilikom pripreme Zakona, važan fokus je bio na međunarodnim standardima i definicijama koje na jednostavan način pojašnjavaju koncept volonterstva i njegove uloge u razvoju društva;

Članak 3.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, smatra dobrovoljno ulaganje osobnog vremena, truda, znanja i vještina kojima se obavljaju usluge ili aktivnosti za dobrobit druge osobe ili za opću dobrobit, a obavljaju ih osobe na način predviđen ovim Zakonom, bez postojanja uvjeta isplate novčane nagrade ili potraživanja druge imovinske koristi za obavljeno volontiranje, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Također, Zakon je jasno definirao tko može biti volonter:

Članak 6.

(1) Volonterka ili volonter je, sukladno odredbama ovoga Zakona, poslovno sposobna osoba koja volontira u Republici Hrvatskoj, odnosno koja volontira u inozemstvu, sukladno važećim nacionalnim i međunarodnim propisima, ukoliko nije drukčije uređeno ovim Zakonom.

Postoje određene predrasude o dobnoj granici volontera pa se najčešće misli kako su to u većini slučajeva mlade osobe, međutim volonteri mogu biti sve radno sposobne osobe bez razlike kojoj dobnoj skupini pripadaju.

Volonteri mogu biti i osobe mlađe od 18 godina koje volontiraju u Republici Hrvatskoj sukladno Čl. 12. Zakona o volonterstvu koji kaže:

(1) Maloljetna osoba s navršenih 15 godina i starija maloljetna osoba može sklopiti ugovor o volontiranju i volontirati samo uz pisanu suglasnost zakonske zastupnice ili zastupnika.

(2) Maloljetni volonteri smiju volontirati isključivo na aktivnostima primjerenima njihovoj dobi, tjelesnom, psihičkom i moralnom stupnju razvoja i vještinama koje ne predstavljaju rizik za njihovo zdravlje, razvoj i uspjeh u izvršavanju školskih obveza.

(3) Volontiranje maloljetnih volontera obavlja se uz obvezni nadzor i podršku organizatora volontiranja, korisnika volontiranja, zakonskih zastupnika maloljetnih volontera te drugih odraslih osoba.

(4) Organizator volontiranja mora osobitu pozornost posvetiti zaštiti dobrobiti, zdravlja i ćudoređa maloljetnih volontera.

(5) Maloljetni volonteri ne smiju biti izloženi:

– volontiranju izvan granica Republike Hrvatske bez suglasnosti zakonske zastupnice ili zastupnika te bez pratnje zakonske zastupnice ili zastupnika ili organizatora volontiranja,

– dugotrajnom volontiranju,

– volontiranju povezanom s teškim tjelesnim naporom ili rizicima koji ugrožavaju ili bi mogli ugroziti njihov život, zdravlje, ćudoređe, razvoj ili izvršavanje školskih obveza.

(6) Maloljetni volonteri imaju sva prava volontera određena ovim Zakonom.

Zakon je jasno definirao i što volontiranje nije:

Članak 5.

(1) Volontiranjem se, u smislu ovoga Zakona, ne smatra:

- dobrovoljno obavljanje usluga ili aktivnosti koje su u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske, drugim propisima Republike Hrvatske te preuzetim međunarodnopravnim obvezama,

- obavljanje usluga ili aktivnosti za koje postoji uvjet isplate ili potraživanja novčane nagrade odnosno druge imovinske koristi, a koje se obavljaju bez zasnivanja radnog odnosa uređenoga Zakonom o radu,

- obavljanje poslova koji, s obzirom na narav i vrstu rada te ovlasti poslodavca, imaju obilježja poslova za koje se osniva radni odnos sukladno Zakonu o radu,

- stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa (volonterski rad) uređeno Zakonom o radu ili drugim propisima,

- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna ugovorna strana obvezna pružiti drugoj ugovornoj strani na temelju ugovora, osim ugovora o volontiranju,

- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedna osoba obvezna pružiti drugoj osobi na temelju zakona ili drugih propisa,

- izvršavanje posebnih obveza sukladno sudskim odlukama i presudama,

- obavljanje usluga ili aktivnosti koje su uobičajene u obiteljskim, prijateljskim ili susjedskim odnosima.

Bitno je naglasiti da stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa nije volontiranje, što je do trenutka usvajanja Zakona o volontiranju konstantno bio problem i konfuzija u smislu jesu li pripravnici volonteri ili ne.

Pored ostalih stavki koje je Zakon definirao, a koji su vezani za način i principe organiziranja volonterskih aktivnosti, Zakon je definirao i način nagrađivanja i prepoznavanja volonterstva. Na državnoj razini je definirana nagrada za volontiranje koja se dodjeljuje najboljem organizatoru volontiranja i najboljem volonteru za tekuću godinu.

Imajući u vidu zakonski okvir, te na osnovi suradnje s organizacijama civilnog društva i javnim institucijama s područja Grada Petrinje, kreiran je ovaj dokument koji ima za cilj definiranje smjernica i preporuka za promociju i razvoj volonterstva, te ostvarivanje punog potencijala volonterstva u korist razvoja naše lokalne zajednice.

PRIORITETNA POGLAVLJA

Tijekom sastanka donesen je Radni plan koji je zbog boljeg definiranja ciljeva i mjera podijeljen u nekoliko prioriteta poglavlja, u skladu s područjima u kojima će volonterski rad biti najpotrebniji, kako slijedi:

- ✓ Socijalna skrb
- ✓ Obrazovanje
- ✓ Djeca i mladi
- ✓ Zaštita okoliša
- ✓ Kultura i turizam

SOCIJALNA SKRB:

Republika Hrvatska se, kao zemlja u tranziciji, susrela s brojnim problemima; od osiromašenih i ratom devastiranih lokalnih zajednica, porasta nezaposlenosti, razvoja „sive ekonomije“, depopulacije ruralnih sredina, migracije mlađeg stanovništva u veće gradove pa i druge županije i van Hrvatske. To se, naravno, odrazilo i na prilike u Gradu Petrinji.

U takvim uvjetima povećao se pritisak na državne institucije i ustanove koje se bave socijalnom skrbi koje nemaju dovoljne kapacitete (preveliki broj korisnika po jednom zaposlenom) pa provode uglavnom mjere pasivne socijalne politike u smislu financijske potpore najpotrebitijima.

Kako je volonterski rad bio jedna od odlika ranijeg političkog/socijalističkog uređenja (brojne omladinske radne akcije i sl.), on je gotovo cijelu dekadu bio potisnut kao „loša“ tekovina ranijeg sustava, tako da poratne generacije nemaju razvijenu kulturu volonterstva, što se značajno osjeti u lokalnim zajednicama. Pojačanim razvojem civilnog društva nakon 2000. godine, te izmjenama zakona o socijalnoj skrbi gdje se civilno društvo ipak uključuje kao pružatelj socijalnih usluga, ponovo se potiče volonterstvo no nije bilo sustavne potpore volonterskim aktivnostima.

To je jedan od glavnih razloga što su osjetljive skupine, kao što su stariji, nemoćni, osobe s invaliditetom i druge socijalno ugrožene skupine dovedene na marginu društva i postale socijalno isključene. Pored sporadičnih projekata koje provode organizacije civilnog društva u lokalnim zajednicama, drugi oblici pomoći pa i one dobrosusjedske – izostaju.

Stoga je neophodno sustavno poticati i organizirati razne oblike volonterstva u zajednici za socijalno ranjive skupine da bi im se osigurala socijalna uključenost i pokrivenost uslugama tamo gdje postojeći sustavi nisu dovoljno efikasni.

OBRAZOVANJE

Kako je obrazovanje i znanje koje se njime stječe, glavni pokretač razvoja svake zajednice pa tako i Grada Petrinje, opravdano je postaviti obrazovanje kao prioritetno poglavlje u strategiji razvoja volonterstva.

U smislu pristupanja Europskoj uniji, sustav obrazovanja u RH je u proteklom periodu također doživio značajne promjene kako bi se uskladio s europskim normama, no taj je proces još uvijek u tijeku i potrebne su dodatne promjene. To se očituje i u skromnim resursima kad govorimo o neformalnom obrazovanju i „cjeloživotnom“ učenju koje je raspoloživo većinom kroz programe koje organizira nekolicina organizacija civilnog društva, a informacije o dostupnosti takvih sadržaja nisu dovoljno „vidljive“ javnosti, odnosno, njihova dostupnost ovisi o marketinškim kapacitetima pojedine organizacije. Trenutno ne postoji dokument koji bi objedinio informacije o svim raspoloživim sadržajima iz područja neformalnog obrazovanja koji se nude na području Grada Petrinje.

Također, postoje državne institucije i ustanove, privatne ustanove te organizacije civilnog društva; koje nude mogućnost volontiranja i stjecanja dragocjenog iskustva, čiji je nedostatak danas jedna od glavni prepreka za zapošljavanje mladih ljudi ne samo u Petrinji već i šire. Iz tog razloga je potrebno povezati moguće organizatore volontiranja te potencijalne volontere što će rezultirati općim dobrom za zajednicu; s jedne strane pružene usluge potrebitima, a s druge strane stečena nova znanja i iskustva za nezaposlene i općenito mlade osobe bez iskustva.

Da bi se postiglo povezivanje organizatora volontiranja i potencijalnih volontera, potrebno je uspostaviti infrastrukturu (npr. u vidu volonterskog centra) koji bi sustavno obrađivao podatke, vodio evidencije, provodio informiranje i sl. Začetak ove ideje nalazimo u Prijedlogu gradskog programa djelovanja za mlade Grada Petrinje iz travnja 2006.g. koji je tiskan u nakladi od 500 primjeraka sredstvima Grada Petrinje te Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti. U njemu postoji zasebna cjelina „Izgradnja civilnog društva i volonterski rad“ koja se bavi ovom tematikom. Predmetni program još nije usvojen, a u Planu i programu Savjeta mladih Grada Petrinje za 2012.g., ova je cjelina u potpunosti izostavljena, pa se sugerira revidiranje Plana i davanje prijedloga Savjetu mladih za ponovno razmatranje i uključivanja segmenta volonterstva u novi Prijedlog programa djelovanja za mlade koji planiraju donijeti u ovoj godini.

DJECA I MLADI

Prema istraživanjima koja su na našem području provodile organizacije civilnog društva te u skladu sa zaključcima Savjeta mladih Grada Petrinje; mladi (i djeca) su identificirani kao ranjiva skupina u društvu što je dovelo do razvoja zasebnih socijalnih politika prema mladima. Posebno ranjivima su ocijenjeni: mladi bez obiteljske podrške, mladi (i djeca) bez doma, mlade osobe i djeca s invaliditetom, mladi i djeca s posebnim potrebama, mladi koji ne završavaju srednju školu te mladi i djeca sa smetnjama i poremećajima u ponašanju.

Loša kvaliteta života, socijalna isključenost i drugi negativni čimbenici također utječu na razvoj ovisnosti, prehrambenih poremećaja i psihološke nestabilnosti mladih u čijem se liječenju često

primjenjuje tzv. „radna terapija“ koja se najčešće provodi institucionalno i koja povećava osjećaj korisnosti i socijalnu uključenost mlade osobe.

Na sličan način se može mlade uključivati u volonterske projekte koji se odvijaju i izvaninstitucionalno, što se već pokazalo kao pozitivna praksa, jer značajno utječe na pozitivnu osobnu samo-procjenu mlade osobe, a posebno uz dobro razvijen sustav vrednovanja i nagrađivanja volonterskog rada pa se i ovdje preporučuje razvoj takvog sustava.

ZAŠTITA OKOLIŠA

Okoliš je prirodno okruženje: zrak, tlo, voda i more, klima, biljni i životinjski svijet u ukupnosti uzajamnog djelovanja i kulturna baština kao dio okruženja kojeg je stvorio čovjek. Područje Grada Petrinje je bogato šumskim površinama, brojnim izvorima i podzemnim vodama što ovo područje čini vrlo osjetljivim na zagađenje i na stvaranje neravnoteže. U tom smislu potrebno je poduzimati cijeli niz mjera kroz praćenje, sprečavanje, ograničavanje i uklanjanje nepovoljnog utjecaja na okoliš. Potrebno je zaštititi i čistiti izvorišta, ograničiti korištenje kemijskih sredstava u poljoprivredi, odnosno koristiti ekološki prihvatljive mjere zaštite usjeva i sl. Potrebno je i razvijanje svijesti o potrebi zaštite okoliša u odgojnom i obrazovnom procesu već od rane dobi kako bi budući naraštaji bili savjesni u upravljanju i očuvanju svoje okoline. Organizacije civilnog društva su u drugim sredinama, pored za to ovlaštenih državnih i privatnih institucija te mjesne samouprave, glavna okosnica u zaštiti okoliša, zbog značajnog broja eko-aktivista koji kao volonteri učestvuju u akcijama čišćenja i očuvanja kao i praćenja i planiranja zaštite okoliša. Na području Grada Petrinje ima još dosta prostora za pojačanje ekološki usmjerenih aktivnosti i afirmaciju volontera.

KULTURA I TURIZAM

Kako je slobodno vrijeme kako mladih, tako i starijih, još uvijek prilično neorganizirano područje i broj potencijalnih korisnika premašuje kapacitete postojećih organizacija (najčešće civilnog društva) koje rade na organizaciji tog vremena; kultura općenito ostavlja dosta prostora za njihovo uključivanje, a posebno u području kulturnog amaterizma koje je neiscrpan izvor inspiracije i kreativnosti.

U tom smislu bi trebalo potaknuti postojeće kulturne institucije na području Grada Petrinje na pojačano uključivanje svojih sugrađana u kulturni amaterizam, kroz što se može organizirati vrlo kvalitetne sadržaje za širu populaciju, a s puno manje uloženi sredstava. Dodatna vrijednost ovakvog modela je povećanje socijalne uključenosti, stjecanje novih iskustava te otvaranje mogućnosti da kroz prezentiranje svog rada, amaterizam preraste u profesionalizam za nadarene pojedince.

Zbog svoje bogate povijesti, svog atraktivnog položaja, te zbog svojih kulturno-povijesnih i prirodnih znamenitosti, Petrinja zauzima značajno mjesto u razvoju turizma u Republici Hrvatskoj no neki resursi se mogu još bolje iskoristiti. U skladu s tim, postoji prostor za razvoj volonterstva na više razina, od učešća u organizaciji različitih manifestacija, asistiranja u dječjim ekskurzijama i nastavi u prirodi, osposobljavanje za ulogu vodiča kroz usvajanje dodatnih znanja i sl.

Uključivanje volontera u turističke aktivnosti također može poboljšati turističku ponudu i omogućiti otvaranje dodatnih radnih mjesta u turizmu.

PROMOCIJA VOLONTIRANJA

Proces promocije treba biti usklađen s potrebama ciljnih grupa. Svaka ciljna grupa ima svoje interese za korištenje različitih medija pa je samim tim i njihova edukacija o volontiranju različita. Da bi promocija bila pravovaljano odrađena potrebno ju je prilagoditi različitim ciljnim skupinama.

U skupinu *mladih* pripadaju srednjoškolci i studenti (iako se u obzir mogu uzeti i učenici završnih razreda osnovne škole iz razloga kako bi se s volontiranjem upoznali prije nego li i steknu zakonsko pravo volontiranja). Za ovu ciljnu skupinu promocija se treba temeljiti na sljedećim metodama: prezentacije i edukativna predavanja po školama, postavljanje informacija na društvene mreže (facebook i twitter), organiziranje javnih volonterskih akcija na koje bi se u sudjelovanje pozivali učenici i studenti, podjela promotivnih materijala te oglašavanje preko radio i TV postaja kroz, mladima atraktivne i prilagođene, spotove.

Promocija volontiranja, za populaciju *odraslih i starih osoba*, najprikladnije će se obavljati preko radio i TV emisija te tiskanih medija. Ovdje se u prvom redu misli na korištenje lokalnih medija kao potencijala. Tematske emisije na radio postajama kao i emisije na lokalnim televizijama pomogle bi širem upoznavanju stanovništva u lokalnoj zajednici o volontiranju i volonterskim akcijama.

Kao jednako uspješan vid informiranja cjelokupnog stanovništva Grada Petrinje bilo bi i plakiranje te postavljanje informacija na plakatima velikih dimenzija (jumbo plakatima).

Kao učinkovit način promocije volontiranja, usmjeren prema svim ciljanim skupinama i grupama stanovništva, podržavat će se proslava Međunarodnog dana volontera, 5. prosinca.

METODOLOGIJA

U izradi prijedloga volonterske politike koristili smo se Zakonom o volonterstvu RH, Etičkim kodeksom volontera i Pravilnikom o državnoj nagradi za volontiranje. Osnivanjem te jačanjem i razvojem Volonterskog centra u Petrinji te suradnjom s lokalnom samoupravom i nevladinim organizacijama povećavaju se i šanse za izradu dobrih volonterskih programa čija bi svrha bila uspostavljanje ravnoteže između ponude i potražnje za volonterskim radom, a sve s ciljem poboljšanja života socijalno isključenih kategorija građana. Volontiranje je kreativna i integrirana snaga koja gradi zdravu i održivu zajednicu koja poštuje dostojanstvo svih ljudi i ohrabruje ljude u pomaganju rješavanja socijalnih, kulturnih, ekonomskih i problema zaštite životne sredine. Na ovaj način, poboljšavajući svoj život, izgrađuje se i humaniji i pravedniji svijet, kroz globalnu suradnju.

S tim u vezi potrebno je:

- uspostaviti kvalitetnu suradnju između Volonterskog centra Petrinja, Grada Petrinje, nevladinog sektora, javnih institucija te privatnog sektora
- realizirati programe na osnovi sedam osnovnih načela, posebno načela humanosti, neovisnosti i dragovoljnog rada
- kreirati okruženja u kojem će volonteri raditi svrsishodan posao, doprinoseći ostvarivanju postavljenih ciljeva
- odrediti kriterije za angažiranje volontera, uključujući uvjete pod kojima će se taj angažman okončati te razvijati strategiju volonterskog menadžmenta

- osigurati odgovarajuću zaštitu za volontere i korisnike volonterskih usluga
- pružati odgovarajuće treninge i edukacije volonterima, redovnu evaluaciju rada i priznanje
- pružiti šansu svima, bez obzira na njihova fizička, ekonomska, socijalna i kulturna ograničenja.

Volontiranje predstavlja jednu od osnova civilnog društva, afirmirajući ono najplemenitije u čovjeku - pacifizam, slobodu, jednake mogućnosti, sigurnost i pravdu za sve ljude.

PREPOZNAVANJE I NAGRAĐIVANJE

Nagrađivanje volonterstva na nivou lokalnih zajednica, predviđeno Zakonom o volonterstvu RH, poželjno je i potrebno za priznavanje značaja i promociju volonterstva te motivaciju volontera. S tim ciljem će se suradnjom Volonterskog centra, udruga građana i Grada Petrinje obilježiti 5. prosinca Međunarodni dan volontera. Obilježavanje Međunarodnog dana volontera trebalo bi prerasti u tradiciju.

Volonteri ne smiju dobiti novac, ali se smiju nagrađivati. Slijedeći ove smjernice, Volonterski centar dužan je i odgovoran pratiti razvoj svakog/svake volontera/ke i uložiti napor u vrednovanje i odgovarajuće nagrađivanje svakog volontera.

Nagrade mogu biti:

- prilika za putovanje na dodatno usavršavanje
- godišnja članarina u knjižnici, popust na vozne karte / javni prijevoz (npr. 50%)
- karte i ulaznice za kino, kazalište, koncerte i druge kulturne sadržaje
- izleti, piknici i sl.
- knjige, majice i drugi simbolični pokloni.

Mogućnost za ovakve nagrade, voditelji volonterskih programa trebaju tražiti i u široj lokalnoj zajednici.

Zaslужni volonteri/ke imaju pravo zastupati organizaciju na treninzima i konferencijama u dogovoru s voditeljima volonterskih programa.

Svaki volonter, koji svoje obveze ispunjava u skladu s člankom 15. i 31. Zakona o volonterstvu RH, ima pravo na uvažavanje i prepoznavanje statusa volontera. Organizatori i voditelji volontiranja dužni su osmisliti program ili sustav procjenjivanja prema kojem će se evidentirati i vrednovati iskustva i znanja stečena tijekom volontiranja kojim se pomaže volonteru u procesu identifikacije i vrednovanja kompetencija razvijenih kroz volontiranje, kao i osnaživati suradnju s Ministarstvom socijalne politike i mladih RH, te Nacionalnim odborom za razvoj volonterstva u cilju vrednovanja ukupnosti istih i izdavanja certifikata.

Volonteri kroz svoj rad trebaju proći razne obuke i steći nova znanja koja im mogu biti korisna u budućnosti, a organizatori volontiranja dužni su voditi evidenciju o ovome za svakog volontera pri čemu Volonterski centar izdaje volontersku knjižicu koja je volonteru radna knjižica; u nju se upisuje broj sati volontiranja/volonterski staž, bodovi i na kraju izdaje pismena potvrda o odrađenom volonterskom angažmanu. Bodovi dodijeljeni na osnovi volonterskog angažmana trebali bi se uzeti u obzir npr. kod dodjeljivanja stipendija.

Za sve volontere koji se svojim zalaganjem u obavljanju volonterskih aktivnosti istaknu u svojoj zajednici ili šire su Zakonom o volonterstvu RH predviđena priznanja kao što je Državna nagrada za volontiranje (članak 24.)

Lokalna zajednica trebala bi prepoznati važnost dokumentiranog volonterskog staža, priznati ga i usvojiti, kako bi volonteri lakše ostvarili svoje dobrobiti ili pogodnosti.

Gradsko vijeće Grada Petrinje je Odlukom o javnim priznanjima Grada Petrinje („Službeni vjesnik“ 04/07.) utvrdilo vrste javnih priznanja (članak 2.), kriterije za njihovu dodjelu te postupak dodjele. Javna priznanja mogu se dodjeljivati za rad i ostvarenja u različitim područjima djelatnosti koji doprinose razvoju i napretku Grada Petrinje (članak 3.)

Jedno od javnih priznanja je i Nagrada Grada Petrinje (detaljnije u članku 9. i 10.) koja se dodjeljuje za poseban doprinos postignut u proteklom jednogodišnjem razdoblju, između ostalog i za ...“ razvoj i unaprjeđivanje inventivnog i volonterskog rada“..., „odnosno ako su fizičke ili pravne osobe na bilo koji način svojim znanjem, trudom i kreacijom ostvarili značajan prinos i promidžbu Grada Petrinje.“

Odbor za dodjelu javnih priznanja Grada Petrinje jednom godišnje, objavom Javnog poziva, omogućuje svim predlagateljima upućivanje prijedloga za određeno priznanje, te će razmotriti svaki upućeni prijedlog.

IMPLEMENTACIJA POLITIKE

U svrhu kontinuiranog praćenja uspješnosti i unaprjeđenja provedbe politike, na razini Grada Petrinje potrebno je osnovati radnu grupu od 7 članova – po jedan predstavnik iz svakog prioritetnog područja volontiranja (5 područja) i 2 predstavnika lokalne samouprave. Grupa će se sastajati na unaprijed dogovorenim sastancima (2 puta godišnje), te pratiti implementaciju lokalne volonterske politike. Lokalni volonterski centar imat će koordinirajuću ulogu u radnoj grupi, pripremati izvještaje volonterskih programa te ih dostavljati Gradu Petrinji i javnosti.

Napomena:

Gradsko vijeće grada Petrinje na svojoj sjednici 27. prosinca 2012. prihvatilo Lokalnu volontersku politiku za područje Grada Petrinje.

Lokalna volonterska politika je dokument koji je pripremala radna skupina sačinjena od predstavnika organizacija civilnog društva i pružatelja socijalnih usluga u našoj zajednici te predstavnika lokalne samouprave.

U izradi prijedloga volonterske politike radna skupina vodila se Zakonom o volonterstvu, Etičkim kodeksom volontera i Pravilnika o državnoj nagradi za volontiranje. Kako volontiranje predstavlja jednu od osnova civilnog društva, afirmirajući ono najplemenitije u čovjeku – pacifizam, slobodu, sigurnost i pravdu za sve ljude, usvajanje ovog dokumenta vrlo je važan korak za grad Petrinju